

Prelatens brev (1/10 2018)

"Vi befinner oss fortfarande i början" skriver prelaten inför Opus Deis 90-årsdag. Han reflekterar över att, precis som i den helige Josemarías liv, så håller Gud oss unga och över att hans nåd är det viktigaste vi har i vårt liv. Han vill även att vi ber för påven och för den synod som börjar inom kort.

2018-10-01

Rom, den 1 oktober 2018

Mina kära: må Jesus bevara mina
döttrar och söner!

I morgon är det 90 år sedan den 2
oktober 1928: «Den dagen grundade
Gud sitt Verk och uppväckte Opus
Dei» (*Apuntes íntimos*, nr 306), skrev
den helige Josemaría en kort tid
därefter. Den glädje med vilken vi
firar denna årsdag är samtidigt
tacksägelse till Gud som ständigt
berikar sin kyrka med olika
nådegåvor: «Tacka Herren, ty han är
god, evigt varar hans nåd» (Ps 118:1).
Vår Fader såg något enormt framför
sig: att bidra till att hela världen
försonar sig med Gud genom
yrkesarbetet och de andra
omständigheterna i ett vanligt liv.

Låt oss tänka på att Gud är först; han
är den som *grundade sitt Verk*, och
som fortfarande utvecklar det.
Evangeliets ord uppfylls, som i hela
kyrkan: «Och han sade: »Med Guds
rike är det som när en man har fått

utsädet i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går, och säden gror och växer, han vet inte hur. Av sig själv bär jorden gröda, först strå, så ax, så moget vete i axet» (*Mark 4:26-28*). Den helige Josemaría gjorde vad han kunde: bad intensivt, kämpade med bestämdhet i sitt inre och var en outtröttlig apostel. Men han var alltid övertygad om att all den kraft som drev honom att tjäna människor kom från Gud: «Jag tackar dig, Gud, för att ha fått mig att helt självklart förstå att allt är ditt: blommorna och frukten, trädet och löven och detta rena vatten som leder till det eviga livet. *Gratias tibi, Deus!*» (*En diálogo con el Señor*, s. 308). Att Guds nåd kommer först är lika verkligt i vars och ens kristna liv.

Låt oss tänka på Guds gåva men låt oss också förnya vårt tack för att han velat lita på att vi är hans medarbetare (jfr *2 Kor 6:1*), trots vår ringhet. Ibland kan vi tycka att vår

roll i Guds planer i själva verket inte är relevant, men han tar vår frihet på allvar och litar verkligen på oss. Låt oss tänka på den pojke som gav det lilla han hade (fem bröd och två fiskar) till Jesus: utifrån denna generositet kunde Kristus dela ut mat till en hel mängd personer (jfr *Joh* 6:1–13). Gud litar också på att vi dagligen svarar på hans kall i de småsaker som blir viktiga tack vare kraften i hans nåd. På detta sätt ägnar vi våra bästa krafter att söka honom i vårt arbete, tjäna de personer som omger oss genom att se och älska dem som han gör det, att det ljus och den värme som han lagt i våra hjärtan på tusen olika sätt blir närvarande för andra i världen. Allt detta är vårt lilla bidrag som Guds barn och som vår Fader Gud använder sig av för att göra underverk i andra själar.

Inom kort börjar synoden om ungdomarna, tron och urskiljning av

kallelsen. Låt oss fortsätta be och be om hjälp och kraft för att Jesu budskap även fortsättningsvis når många tjejer och killar och att de bestämmer sig för att vara generösa och följa honom på de olika vägar som finns i kyrkan. Att denna händelse i kyrkan ligger så nära Verkets årsdag i tiden kan hjälpa oss att se på vår egen kallelse med förnyad entusiasm, som den som ett ungt och förälskat hjärta känner. Vår Fader var alltid ung i själen. Han gick igenom många svårigheter och lidanden, men behöll sin inre ungdom eftersom han älskade Gud. Han förklarade hemligheten bakom hans energi på detta sätt: «När jag vid altarets fot ber *till Gud som är min ungdoms glädje* (jfr Ps 43:4) känner jag mig mycket ung och vet att jag aldrig kommer att känna mig gammal, för om jag förblir trogen Gud, kommer Kärleken ständigt att skänka mig liv: min ungdom kommer att förnyas, likt örnens (jfr Ps

103:5)» (*Guds vänner*, nr 31). Om vi är förenade med Gud kommer vi alltid vara unga och han kommer att utveckla Verket, som alltid är gammalt och alltid nytt, på olika platser, kulturer och tider.

I en människas liv är nittio år länge, men för Verket är det i själva verket en kort tid. Vi befinner oss fortfarande i början; detta kan påminna oss om den gåva vi fått och det vackra uppdrag som Kristus har lagt i våra händer.

Fortsätt att be för mig, men framför allt för den helige Fadern dessa dagar så att vi alla går till Jesus tillsammans genom jungfru Maria.

Jag välsignar er tillgivet.

Er Fader

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatensbrev-1-10-2018/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatensbrev-1-10-2018/) (2026-03-16)